

Een cruise van Amsterdam naar Venetië (deel 2)

Bij het ochtendgloren meerden we aan in Nantes, waar volgens mijn reisgids baedeker in 1793 de royalistische boeren, ook chouans genoemd, een guerrillaoorlog tegen het staatsgezag voerden. In de met pinakels versierde laatgotische kathedraal hing een op doek geschilderde Madonna della misericordia. 's Avonds waren we in een guinguette getuige van folkloristische Franse en Spaanse dansen zoals de bourree, de malagueña en de seguidilla.

Weer op het schip begaven we ons fiebelefors naar de bibliotheek, waar moquette tapijten het geluid dempten en cache-pots met vallota's en dieffenbachia's de gezellige ruimte extra fleur gaven. Aan de wand hingen schilderijen van mythologische wezens zoals een hippocampus en de Griekse tovenares Circe uit Homerus' Odyssee. Ge vindt er boeken in meerdere talen, zelfs een in de langue d'oc (niet te verwarren met de sinds de middeleeuwen uitgestorven langue d'oïl), en zowel sciencefiction als non-fictie. Terwijl mijn vrouw op de wit laqué boekenplanken naar culilit zocht, was ik als amateurornitholoog geïnteresseerd in een boek waarin ik kon achterhalen of vogels zoals Temmincks strandlopers en Cetti's zangers al dan niet op de lijst van de IUCN voorkomen. Maar na vergeefs zoeken moest ik me tevredenstellen met een boek met candlelightgedichten en een medisch naslagwerk waarin ziektes als rickettsiose en SARS [severe acute respiratory syndrome = besmettelijke, ernstige longziekte] beschreven werden.

In Lissabon reden we eerst naar een kapperszaak voor een mise-en-plis voor mijn echtgenote. Nabij een met belishabakens uitgeruste voetgangersoversteekplaats had een lierenman juist gemanst toen we hem passeerden. Wat verder vermaakten Guinee-Bissause muzikanten de passanten met hun chitarrones en teorben. Bij een quattrowoning met het jaartal MCMXCIX in de voorgevel stonden twee jolie-laides die net geautopet hadden en er nogal angeheitert uitzagen cherimoya's te eten.

In Valencia kachelden we voorbij façaden met accoladebogen en een kerk in mudejarstijl. In een slijterij kochten we van een señorita met een opvallende chignon op haar achterhoofd een fles Surinaamse podosiri, een drank van açabessen. Tegenover de ballodroom was een Aziatische toko gevestigd, waar we na wat chipoteren eigenaar werden van een doos met twaalf hashi, waarmee men in het land van de rijzende zon teppanyakigerechten verorbert.

De volgende dag voeren we via de Tyrreense Zee naar Napels op het Apennijns Schiereiland, dat bekendstaat als een streek die door 'ndranghetisten onveilig gemaakt wordt. Daar het nogal koud was, had ik een paletot aangetrokken.

Na de middag konden we in de filmzaal een documentaire bekijken over het eiland Madeira, waar de traditionele walvisvangst plaatsgemaakt heeft voor een toeristische

activiteit. We zagen onder meer hoe cetaceeën en cachelotten destijds geflenst werden. Daarna restte er nog wat tijd voor tae-bo, chin-up en andere conditietrainingen in de fitnessruimte.

's Anderendaags bereikten we via de laars van Italië de lagunestad Venetië. Die avond hadden we ons afscheidsdiner, waarbij white tie vereist was. In het restaurant werd mijn aandacht getrokken door een balthasar, een wijnfles die genoemd is naar een van de drie Wijzen uit het Oosten. Uit het rijke aanbod aan gerechten prefereerde ik als entree gepocheerde quenelles met een kreeftensausje, als hoofdgerecht een biefstuk stroganoff met kroketten en als toetje een poire belle Hélène. Mijn betere helft gaf de voorkeur aan ceviche van zalm met avocado, forel met venkel in papillot en sabayon. Daarbij mochten een paar glaasjes sémillon niet ontbreken. Als afsluiter bracht de barista nog een caffè macchiato met een petitfour.

Een volgende cruise zal onder meer Ushuaia aandoen. Maar dat is voor een ander dictee!